

[Carl Petersen.]

uvedkommende, men jeg skal som allerede sagt slet ikke blande mig i det spørgsmål. Selv om 35 mill. kr. også er penge, må det dog erkendes, at de går som direkte tilskud ud til de mindre landbrug, som vel er dem, der har det allervanskeligst for tiden. Jeg gør opmærksom på, at kornpuljen nu fremefter må ses som et direkte tilskud til disse mindre brug, for der er næppe nogen sandsynlighed for, at der kommer ret mange flere penge ind i afgifter i denne pulje end dem, der vil medgå til de foranstaltninger, der er nævnt i lovforslagets § 9, stk. 2 og 3.

Der kan måske også herske tvivl vedrørende det beløb, der gives i kompensation for den forhøjelse, som de 50 øre til opbevaringstillæg vil betyde. Man må i denne forbindelse huske på, at de 50 kr., som basisprisen bliver, vil træde i kraft omkring 1. april, da det kornkøbende landbrug almindeligvis har opbrugt egen foderbeholdning og er henvist til at købe alt det videre. Men jeg skal dog ikke undlade at sige, at der i denne nye bestemmelse også er plusser. F. eks. vil de dårligst stillede landmænd — de, der sidder i lommen på deres købmand og derfor er henvist til at sælge lige efter høst — kunne regne med, at bestemmelsen om de 50 øre pr. måned vil bremse det store udbud af korn lige efter høst. Markedet vil derfor ikke blive trykket, og de, der er henvist til at sælge på dette tidspunkt, vil opnå bedre priser, end de ellers ville have opnået.

Der kan nok heller ikke ses bort fra, at de alt for store rugarealer, som vi i de sidste år har haft, og som har været kornlovens skyggeside, vil blive reduceret som følge af dette tillæg — man kan også sige af den mere fornuftige prisforbindelse, der bliver mellem brød- og foderkorn; man skal måske også i den forbindelse erindre, at det vil betyde, at statskassen sparer nogle millioner kroner. Men set ud fra et kornkøbende landbrugs interesser er denne forhøjelse til 50 kr. i hvert fald ingen gevinst, netop fordi den højeste pris indtræder på et tidspunkt, da deres egen avl er fodret op. At det betyder en gevinst for dem, der skal sælge, behøver jo ingen kommentarer.

Må jeg slutte med at sige, at mit parti godtager kornlovsforslaget, som det fremtræder, og i princippet godkender det andet

lovforslag, forslag til lov om ændring af lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m., men vi må for dette lovforslags vedkommende have lejlighed til i udvalget at søge oplysninger om bl. a. de forhold, jeg har nævnt, særlig til at gennemgå det regnskabsmateriale, som er grundlaget for de i bemærkningerne anførte 330 mill. kr., og mit parti vil være meget interesseret i at få klarhed over, hvilke kriterier monopoltilsynet eventuelt vil benytte ved de prisansættelser, som det vil få ansvaret for.

Jeg kan altså med disse bemærkninger tilslige regeringen mit partis støtte til gennemførelse af et udvalgsarbejde for at finde frem til en løsning.

Jens Chr. Christensen: Hvis vi skal dømme efter den senere tids pressemeddelelser, har de to lovforslag, vi her behandler, haft en noget svær fødsel, og efter de kritiske bemærkninger, det ærede medlem hr. Carl Petersen just fremsatte, forstår vi jo nok, hvor svært det har været.

Dette er i og for sig ikke noget nyt, når det drejer sig om at tilgodese landbrugets forhold. Hver gang der gennem de senere år er forsøgt gennemført retfærdighedshandlinger over for det danske landbrugs-erhverv, har det mødt overvejende modstand, således at de resultater, man er nået frem til, kun har været lapperier, der for sidste års vedkommende vel tog toppen af landbrugets sværeste vanskeligheder, men ikke gik til ondets rod og ikke ydede landbrugserhvervet retfærdighed.

Alle har nu erkendt, at tilskudsordninger for landets hovederhverv ikke er nogen farbar vej. Selvfølgelig kan det kun glæde mit parti og mig, at de to lovforslag, som den højtærede landbrugsminister på regeringens vegne har fremsat, i det store og hele ligger helt på linje med den landbrugs-politik, som vi fra vor side gjorde os til talsmænd for sidste år på samme tid. Jeg skal slet ikke hovere over, at man nu er nået dertil, men kun udtrykke min tilfredshed med, at de to regeringspartier nu endelig indser, at landbrugserhvervet på linje med alle andre erhvervsgrupper i samfundet får ret til at tage fremstillingsprisen plus en rimelig avance for de varer, som erhvervet fremover afsætter på det hjemlige marked.